

סופה של האידיש

אם כיום שפת האידיש נתפסת כהתגלמות של שמרנות חרדית ארכאית - באזורים רחבים של מזרח-אירופה שלפני מלחמת העולם, הייתה זו תרבות מודרנית בועטת. משוררים התפייטו בה, סופרים רקמו בה רומנים, ועיתונאים קראו בה תיגר. בשפה הזו חוו יהודי מזרח אירופה את כל סערות המאה ה־19 וה־20.

רגעים ספורים לפני שתרבות האידיש הושמדה בכבשנים, קם המכון המפורסם 'יִוּוּאָ' (יִיִדישער וויסנשאַפֿטלעכער אינסטיטוט - 'המכון המדעי היהודי') בעיר וילנא שהייתה אחד ממרכזי התרבות האידיית בעולם.

הספר 'השבה והחמצה', עוקב אחרי פעילי ההנצחה שהחלו לאחר השואה לנסות להציל את מה שנותר מהמכון הוילנאי ולהעבירו לסניף החדש בניו יורק. מבצע ההצלה הזה נקרא בשטף עלילתי מרגש נוסטלגי ונוגע.

השבה והחמצה

בלהה שילה

הוצאת מאגנס

132 עמ'